

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:	Nicolae Gordilă
Judecători:	Liliana Catan
	Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Manin Anatolie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Manin Anatolie Andrei, a.n.
05.04.1956, originar și domiciliat în or.
Soroca, str. Ion Creangă, 5 ap. 3,

Termenii de examinare a cauzei:

Instanța de fond 13.01.2015 - 17.07.2015;

Instanța de apel 27.07.2015 - 14.10.2015;

Instanța de recurs 04.03.2016 - 06.04.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 iulie 2015 Manin Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 244 alin.(1) Cod penal (redacția 2002) și art. 164/2 alin. (1) Cod penal (redacția 1961), însă a fost încetat procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, Manin Anatolie activînd în calitate de administrator și fondator al F.C.M. "Nord Metal" SRL, cod fiscal 1008607003632, lichidată la 11 septembrie 2008, intenționat a reflectat ilegal în lunile octombrie 2001 și decembrie 2001 pe contul Dt 534 facturile false cu nr.705026 seria AS din 30 octombrie 2001, suma TVA 1920 lei și nr.705027 seria AS din 01 decembrie 2001, suma TVA 72360 lei pentru compensarea ilegală a TVA, astfel eschivîndu-se de la achitarea taxei pe valoare adăugată în mărime de 74280 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare și totodată, încetarea procesului penal în baza art. 332 Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În motivarea apelului a indicat că:

- la 20.09.2013 Manin Anatolie a fost scos de sub urmărire penală pe acest dosar, iar la 22.09.2014, fără descoperire a faptelor și circumstanțelor noi, a fost pus sub învinuire, iar conform actelor din dosar, în anul 2002, SRL "Nord Metal" i-a fost aplicată amendă în mărime de 100% din suma TVA, pretins diminuată, care în anul 2002 a fost achitată, astfel, fiind atras la răspundere administrativă pe acest caz și prin urmare, fiind supus urmăririi penale, este pedepsit de mai multe ori;

- din data pornirii urmăririi penale pînă la decizia de restabilire a dosarului penal au expirat 11 ani și astfel, de către organele de urmărire penală sunt încălcate grav prevederile art. 275 alin. (4) și alin. (6) Cod de procedură penală;

- de asemenea, au fost încălcate prevederile art. 251 Cod de procedură penală, care stipulează încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale, apelantul solicitînd declararea nulității actelor din cauza penală dată, în legătură cu faptul că procurorul nu a prezentat nici un document în original, fiind prezentate doar copii de calitate proastă, precum și nu este clară sursa de proveniență a acestor acte.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel analizînd declarațiile martorilor Avasiloaie Radu, Petrușca Iurii, Rotaru-Levco Livia, Gîrleanu Valeriu, inclusiv și materialele cauzei, a reținut prezența vinovăției inculpatului și care combat argumentele apelantului privind nevinovăția sa și atragerea sa la răspundere de două ori pentru aceeași faptă și care confirmă vinovăția de săvîrșirea evaziunii fiscale a întreprinderilor. Or, în explicația directorului SRL "Nord Metal" Manin A. dată pe numele șefului IFS județean Soroca, I. Morari referitor la controlul fiscal, inculpatul însăși recunoaște că într-adevăr în evidența contabilă a fost introdusă factura AS nr.705027.

Totodată, Colegiul penal a apreciat ca nefondate argumentele inculpatului precum că pentru încălcările admise inculpatul deja a fost atras la răspundere administrativă în anul 2002, deoarece răspunderea materială aplicată față de SRL „Nord Metal” nu exclude atragerea la răspundere a lui Manin Anatolie în calitatea sa de director a întreprinderii date, însăși inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere pentru faptele ce i se incriminează, fapt ce exclude dubla sancționare a acestuia, or, în ședințele judiciare Manin Anatolie nu a prezentat dovezi pentru achitarea amenzii, explicînd în ședința instanței de apel că nu poate demonstra faptul achitării de către el a amenzii administrative.

Colegiul a considerat că nu sunt temeiuri de a declara ca fiind nule actele procedurale prezente la materialele cauzei. Aceste mijloace de probă nu au fost contestate în modul prevăzut de art. 251 Cod de procedură penală, partea apărării nu a invocat nulitatea actelor procedurale în cursul urmăririi penale, cînd partea a fost asistată de avocat, și nici la terminarea urmăririi penale, cînd a luat cunoștință

de materialele dosarului. Deși în instanța de apel inculpatul a invocat, că a solicitat în cadrul urmăririi penale anularea actelor procedurale, materialele cauzei penale denotă lipsa unei asemenea cereri din partea inculpatului.

Din moment ce atât inculpatul, cât și avocatul lui, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei nu au avut nici o obiecție, prezumându-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată, iar argumentele apărării în această parte au fost respinse.

Colegiul penal a respins și argumentul inculpatului referitor la faptul că a fost pus sub învinuire în mod repetat prin ordonanța procurorului din 22.12.2014, deoarece Manin Anatolie a fost scos de sub urmărire penală prin ordonanța din 20.12.2013 (f.d. 98), din motiv că a expirat termenul ținerii în calitate de bănuیت prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală. Ulterior, prin ordonanța procurorului din 22.12.2014 (f.d. 158), s-a dispus anularea ordonanței din 20.12.2013, cu reluarea urmăririi penale în privința lui Manin Anatolie.

Ordonanța din 22.12.2014 procurorul a motivat-o prin faptul, că urmare a verificării materialelor cauzei penale s-a constatat că după scoaterea de sub urmărire penală al lui Manin Anatolie au fost administrate noi probe care în coroborare cu materialele cauzei penale sunt suficiente pentru a-l pune sub învinuire pe ultimul, și anume: au fost depistate și ridicate copiile actului controlului fiscal întocmit la 03.04.2002 de către Inspectoratul Fiscal Județean Soroca la solicitarea Departamentului pentru Combaterea Crimei Organizate și Corupției, prin care se confirmă că în luna octombrie 2001 și decembrie 2001 factorii de decizie al SRL „Nord Metal” au reflectat ilegal pe contul Dt 534 facturile cu nr. 705026 și 705027 pentru compensarea ilegală a TVA, explicația lui Anatolie Manin din 08.04.2002 și plîngerea ultimului din 19.04.2002 privind controlul fiscal efectuat, audierea martorilor Cebotari Igor, Avasiloae Radu, Gîrleanu Valeriu, Coptev Alexandru, Creangă Vladimir, Babin Valerii.

În așa mod, punerea lui Manin Anatolie sub învinuire prin ordonanța din 22.12.2014 (f.d. 159), este legală și întemeiată, avînd la bază temeieri legale stipulate de prevederile art. 287 Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei inculpatul a declarat recurs ordinar neinvocînd nici un temei din prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri conform prevederilor art. 332 Cod de procedură penală.

În motivarea recursului nu a menționat careva cerințe concrete în sensul declarat, descriind doar normele de procedură penală.

6. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.*

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.

429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Manin Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015, în cauza penală în privința acestuia, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 27 aprilie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun